

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 február Vers

Mezősi Miklós: Győrben, a zsidó temetőnél; Vegyes tüzelésű dal

Győrben, a zsidó temetőnél

Kárpáti Péternek

Penge, remek vala tegnap az este s a délnek utána!

Máskor is, alkalomadtán én nagy-fürge örömmel

elkísérnélek vándor-dramaturg utaidra,

kávés-serrel le is öblítnék vacsoránkat,

vinnék pár szivarot, s a szivarvágót a zsebemben.

És ha az alkalom adná: Győrben, a kőfal mentén

lennék újra zsidók, hisz van kalapom bizony-isten,

kóser hosszú kabátom is, és fogadott bizonyosság

(még ha nem is bizonyosságnak mondd – legyen akkor

úgy, ahogyan te neveznéd; majd kitalálunk jó nevet úgyis).

Mily földekre jutunk majd legközelebb, kikocsizván?

Mily népek, mily színházak, mily városi deszkák

várnak majd, s milyen ételek és milyen angyali lányok?

És miután kirakott kész étkek után a kezünk kivetettük,

és odahozta a tálakat egy kedves-szemü angyali lányka,

és öntött a szivéből sóhajtást meg a borból...

Fürge időnek az illata szállva iramlík a széllel.

Nincsen idő, de a lét-idomok sanyarún süvegelnek,
vesztegelőn-szomorún iramodnak a szívek utánuk.

Mítoszaid ne feledd el küldeni még ma az este.

Jó, tudom én, hogy máris elért hozzánk, ideérve
pont ez az este, de jól passzol be a hexameterbe.

Éppen ezért küldd el szöveged mielőbb, ne habozzál.

Vegyes tüzelésű dal

In memoriam Stephani Géher superis deorum grati et imis

Mixelt óda vagyok – kellek-e így neked?

Itt Aszklépiadész-versszakokat követ

két pár disztichon, és botlik a vers, szegény.

Rontott óda vagyok tehát.

Holnap már ne törődj fáj-e dalom neked

mért is fájna hiszen most is öröm lehet

felszánt vers-eke és álmodozásaink

szunnyadtak telelőn piha

Mindjárt itt a hibás strófai szerkezet

ez most még nem az ám majd a következő

strófákkal ne törődj versemből beborozz

álmodj sok jelenést hamar

Hagyd lelked heverőn éled a déli verőn
matt-szürkén s konokul célba' szorult a szó
és tompán kutyagolt távolodóban a hold
fájással ne törődj soha

Hervad időnk szanaszét olvad a szíven a hó
nem sorvad le a szó tán viselős lehet
ballag s vénül a tél áthuzalozta szivünk
nem szarvas-szivü gondolat

most a virág beszakítja a néhai csönd eliramlik
pergő szél nevetés pergeti méz a porát
lassú méhek imádkozzák terhük ki magukból
lépes méz alakú ritmusa májusi tánc

Tetszik

Egy embernek tetszik. Legyél Te az első ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Mezősi Miklós: Villám** Visszafelé megbámulom én a virágot, a kertet – édes az...
2. **Jizhak Katzenelson: Ének a kiirtott zsidó népről (részletek)** Ó, iszonyat. Rám tör a félelem. Torkon ragad megint a...
3. **Jászberényi Sándor: Törődj magaddal** Jászberényi Sándor Törődj magaddal Azt a kölyköt gyorsan most...

Címkék: **Mezősi Miklós**